YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

27 päivänä lokakuuta 2005 *

Asiassa C-23/05,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 25.1.2005,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Rozet ja N. Yerrell, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehenään S. Schreiner,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: J.-P. Puissochet, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit S. von Bahr ja A. Borg Barthet (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kanteellaan yhteisöjen tuomioistunta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY muuttamisesta koskemaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja ja toimintoja 22 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

2000/34/EY (EYVL L 195, s. 41; jäljempänä direktiivi) 2 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä.

2 Direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä elokuuta 2003 tai varmistettava viimeistään kyseisenä päivänä, että työmarkkinaosapuolet toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sopimusten avulla, ja jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla ne voivat jatkuvasti taata tässä direktiivissä edellytetyt tulokset. Lääkärien harjoittelun osalta päivämäärä on 1 päivä elokuuta 2004. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle viipymättä".

3 Koska komissio katsoi, ettei direktiiviä ollut pantu Luxemburgin oikeudessa täytäntöön säädetyssä määräajassa, komissio aloitti EY 226 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyn jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn. Kehotettuaan 6.10.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa esittämään huomautuksensa komissio lähetti 9.7.2004 perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä jäsenvaltiota toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiantamisesta. Koska Luxemburgin viranomaisten kyseisen lausunnon johdosta ilmoittamista tiedoista ilmeni, että direktiiviä ei vielä ollut pantu täytäntöön, komissio päätti nostaa tämän kanteen.

4 Luxemburgin hallitus ei kiistä sitä, että direktiiviä ei ole pantu täytäntöön säädetyissä määräajoissa. Kyseinen hallitus esittää kuitenkin, että täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet ovat valmisteltavina. Ehdotus laiksi, jolla direktiivi pannaan täytäntöön, on jo laadittu.

5 Työjärjestyksen 92 artiklan 2 kohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa omasta aloitteestaan tutkia, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen vuoksi.

6 Tältä osin on korostettava, että direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on pantava direktiivi täytäntöön viimeistään 1 päivänä elokuuta 2003. Lääkärien harjoittelun osalta tämä päivämäärä on 1 päivä elokuuta 2004. Virallinen huomautus, jonka komissio on lähettänyt Luxemburgin suurherttuakunnalle, on kuitenkin päivätty 6.10.2003. Kyseisenä päivämääränä direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika ei lääkärien harjoittelun osalta vielä kuitenkaan siis ollut päättynyt.

7 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, virallisen huomautuksen lähettäminen edellyttää sitä, että kyseessä olevan jäsenvaltion väitetään jättäneen tätä aikaisemmin noudattamatta sille kuuluvaa velvoitetta (ks. asia C-341/97, komissio v. Alankomaat, määräys 13.9.2000, Kok. 2000, s. I-6611, 18 kohta ja asia C-230/99, komissio v. Ranska, tuomio 15.2.2001, Kok. 2001, s. I-1169, 32 kohta). Kyseisen jäsenvaltion mahdollisuus esittää huomautuksensa muodostaa — vaikka kyseinen jäsenvaltio katsoisi, ettei sen tarvitse käyttää tätä mahdollisuutta — EY:n perustamissopimuksessa tavoitellun olennaisen takuun, jonka huomioon ottaminen on olennainen jäsenvaltion jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskevan menettelyn sääntöjenmukaisuutta koskeva edellytys. Niinpä virallisen huomautuksen kohteena ei voi olla sellaisen direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti, jonka täytäntöönpanolle varattu määräaika ei vielä ole päättynyt (ks. asia 31/69, komissio v. Italia, tuomio 17.2.1970, Kok. 1970, s. 25, 12–14 kohta).

8 Tästä seuraa, että siltä osin kuin nyt esillä olevassa tapauksessa direktiivin noudattamatta jättämistä koskevat väitteet koskevat lääkärien harjoittelua, niitä ei ole näytetty toteen, ja kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee direktiivin täytäntöönpanoa lääkärien harjoittelun osalta.

9 Sen sijaan siltä osin kuin kyse on direktiivin muista soveltamisaloista kuin lääkärien harjoittelua koskevasta alasta, on palautettava mieliin, että kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-323/01, komissio v. Italia, tuomio 30.5.2002, Kok. 2002, s. I-4711, 8 kohta ja asia C-322/00, komissio v. Alankomaat, tuomio 2.10.2003, Kok. 2003, s. I-11267, 50 kohta).

10 Nyt esillä olevassa asiassa on selvää, että perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päätyttyä toimenpiteitä, joita direktiivin täytäntöönpanon varmistaminen kansallisessa oikeudessa edellyttää, ei ollut toteutettu.

11 Näin ollen on katsottava, että komission nostama kanne on osittain perusteltu.

12 Niinpä on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, paitsi siltä osin kuin kyse on niistä säännöksistä, jotka direktiivin noudattamiseksi on annettava lääkärien harjoittelun osalta.

Oikeudenkäyntikulut

13 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Luxemburgin suurherttuakunta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY muuttamisesta koskemaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja ja toimintoja 22 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/34/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, mutta noudattamatta jättäminen ei koske niitä säännöksiä, jotka on annettava lääkärien harjoittelun osalta.**

2) **Kanne hylätään muilta osin.**

3) **Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset